

OPONENTSKÝ POSUDEK K BAKALÁŘSKÉ PRÁCI HONG NHUNG DANGOVÉ

Nejdřív musím říct, že posudek byl v důsledku pozdního dodání napsán na základě nezkorigované verze bez číselného stránkování; je možné, že ve finálním tvaru došlo ještě ke změnám, na které už posudek nebere ohled.

Bakalářská práce Nhung Dangové se jmenuje *Dialog herečky a tanečnice*. Je to název mírně zavádějící, protože, jak sama autorka píše v závěru, jakýsi náznak dialogu se objevuje až v poslední části *Šestero rad sama sobě*. Celý text, který se skládá ze tří hlavních kapitol (*Má zkušenost s tancem, Má zkušenost s herectvím, Šestero rad sama sobě*) je ohlédnutím a nahlédnutím do procesu proměny Nhung v oblasti umělecké i lidské. Je reflexí všeho, čím Nhung prošla zejména od zahájení studia na KATaP, nicméně se věnuje i období předchozímu, kdy těžiště jejích aktivit bylo v tanci.

Hned v úvodu si autorka klade otázky, na které by si bakalářskou prací ráda odpověděla, určuje, k čemu by text měl sloužit, a trochu nám předem podsouvá, jak ho číst a jak ho chápat. V závěru zreflektuje i sám proces psaní, zhodnotí, že primární účel (reflexi) naplnila a že je s ní spokojená. Ráda říká, že k spokojenosti má důvod. Práce je napsaná otevřeně a poctivě, Nhung nás provází cestou svého vývoje plného otázek, pochybností, úskalí, nepochopení, ale i momentů objevů, radostí, sebepřijetí. Bez patosu, věcně, upřímně. Za napsanými slovy ji slyším i s jejím občas neobratně nebo nepřiměřeně zvoleným výrazem (např. toxická soutěživost, samozvaná technika, mír jako expresivní emoce). Nhung velmi pečlivě popisuje a reflektuje různá cvičení, kterými prošla na KATaP, při studiích v Anglii i v mimoškolních aktivitách, věnuje se autorským prezentacím i představením pod režijním vedením, hledá spojnice různých pedagogických přístupů, se kterými se setkala, snaží se najít paralely českého a anglického školení. Celou práci protkává citacemi pedagogů, divadelníků, filozofů, ale i zenbuddhistického mnicha, které se přesně vztahují k dané otázce či problému. Občas by neškodily menší škrty (opakující se údaje, dvojí uvedení téhož citátu apod.). Není také třeba

tolik zdůrazňovat nutnost přívětivé, léčivé pozornosti, jakkoli chápu, co tím Nhung myslí.

Nad některými úseky mi vyvstávaly otázky (např. v podkapitole *Dílna fyzického divadla* by mě zajímalo, jak probíhaly improvizace u Morrela, řídil-li je, či ne, jak vedl herce k tomu, aby v divákovi vyvolali předem připravený emocionální dojem; také se mi zdá příliš obecně charakterizovaná Meisnerova metoda atd.).

Další cíl, který si Nhung vytyčila, je podpořit lidi, kteří se potýkají s podobnými problémy jako ona. I tento účel práce splňuje, jednak tím, že Nhung dává bezelstně nahlédnout do svého nitra (což působí chvílemi až dojemně), jednak konkrétními radami, jak si pomoci k uvolnění, k jemnějšímu vnímání a vůbec k hledání cesty k sobě např. zkoušením Feldenkraisovy metody, vědomým dýcháním, praktikováním jógy a meditace atd.

Za dobu, co ji znám, na sobě Nhung udělala velký kus práce, její text je napsán opravdu sebevědomě a mě těší, že ho mohu doporučit k obhajobě.

MgA. Markéta Potužáková, Ph.D.

Otázky:

- 1) Popište podrobněji principy Meisnerovy metody.
- 2) V čem se nejpodstatněji shoduje a odlišuje Vaše studium na KATaP a v Anglii, čím Vás rozdílly mátlly a v čem se doplňovaly?